

Danskere
NYHEDS- OG OPBYGGELSE-
BLAD FOR DET DANSKE
FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

Danskere udkommer Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00
Bladet betales i Forskud.

Bestilling, Betaling, Adresseforandring
etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.
Acceptance for Mailing at special
rate of postage, provided for in Section
1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized
on July 8, 1918.

Advertising rates made known upon
application.
I Tilfælde af, Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til det
sædvanlige Postkontor. Skulde dette ikke
hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskere's
Kontor“.

Naar Læserne henvender sig til Folk,
som avorterer i Bladet, enten for at
købe hos dem eller for at faa Oplysning
om det avterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Fra Brooklyn, N. Y., skrives til
os under 7ds.: „Den pestagtige spanske
Influenza er slem her i N.Y.
Folk dør som Fluer. Paa Hospita-
lerne ligger der en Mængde Engle-
plejersker og Doktorer fuge af In-
fluenza og Lungebetændelse. Stillin-
gen er ikke særlig lys i N.Y.“

Rev. S. P. Long, D. D., som var
til Stede ved vort Samfunds Nær-
møde i Kennare i Sommer, og
som efter Nærsmødet besøgte flere
af vore Menigheder, bl. a. Elk Horn,
Ga., holdt sin Afskedsprædiken som
Præst for The First Church, Mans-
field, O., femtende Søndag efter Tri-
nitatis. Han begyndte sin Virksom-
hed som Præst ved Wicler Park
Church, Chicago, nittende Søndag
efter Trinitatis, 6. Okt.

En Artikel: „Functions of the
Church College“ i „Am. Luth.
Surv.“ forekommer en Anførsel,
som vi anser for værdt at meddele.
I en ualmindelig dygtig Artikel i
„The Christian Standard“ nævner
Mr. J. D. Kershner Kirke-Colleges'
ets Funktion eller Opgave faaledes:
„1. Kirke-Skoler effektiviserer for
at fornye Kirken selv med intellektu-
elt og aandeligt skiftede Ledere. 2.
De effektiviserer for at udgøre en Vag-
grund af Sympati og Støtte for
Krisistidens Verdensmission. 3. De
effektiviserer for at forny et Slags mo-
ralisk og intellektuel Fæder for Sam-
fundet i sin Helhed og for Staten,
der ellers ikke kunde bestaa. — Det
er træffende sagt og gælder ikke
mindst lutheriske Skoler, i hvilke en
sund og levende kristelig Aand re-
gerer. Landets højeste Fremtidshaab
knytter sig til saadanne Skoler.“

General Councils Missionsbe-
tyrelses Direktionsmøde, som holdtes
i Philadelphia den 5. Sept., var det
sidste af denne Styrelses egentlige
Møder, inden General Council op-
hører at være til, idet det indgaar
i Amerikas forenede lutheriske Kirke.
Et afluttende Møde vil dog bli-
ve afholdt den 11. November, hvil-
ket imidlertid blot bliver en Ses-
sion til Forberedelse for General
Councils Aflutningsmøde. Begge
disse afholdes i New York.

Forslag til Konstitution for Mis-
sionsbestyrelsen i Den forenede Lu-
theriske Kirke fremlagdes og drøf-
tedes samt anbefalede med saa Ud-
dringer til Vedtagelse. Meningen
er skriven „Augustana“, at der gen-
nem den skal gøres Plads for tre
Medlemmer fra Augustana-Synoden
til at deltage i den almindelige
Missionsbestyrelse saa længe nem-
lig, som Augustana-Synoden er vil-
lig til som Synode at bidrage til
den forenede Kirkes Hedninge-Mis-
sions-Arbejde.

National Lutheran Commissions
effektive Sekretar Rev. J. A. O.
Stad har sendt os følgende Sentil-
ling fra General Orogas med An-
modning om Offentliggørelse:
„Paa Grund af det uvidede mi-
litære Program er det nødvendigt,

at der øjeblikkelig erholdes endelig
Oplysning om Antallet af gradue-
rede Engleplejersker, som kan stilles
til Militærtjeneste, — desuden Sjæl-
peplejersker, trænerede som Sjæl-
pere i Hospitaller, og alle andre, der
er skiftede til at yde Hjælp under
graduerede Engleplejerskers Vedelse
til Pasning af den civile Befol-
ning.“

Vor Kirkes Verdens-Mission. En
af Formændene for de tre lutheriske
Synoder, der agter at forenes ved
et Møde i New York fra 12. til 17.
November, siger om vor Kirkes Ver-
dens-Mission: „Vore Sønner læm-
per hindsides Hædet for at etablere
Nærkærlighed i hele Verden og for
at Rettens Princip kan fejre over
Magtens skumle Intriger. Denne
Krig vil gøre Demokratiet til en
Verdensmagt. Med mindre vi gør
Krisistidensmission til en Verdensmagt,
vil vore Naabens Erobring snart
intet betyde. Skaldet lyder til den
kristne Kirke om at evangelisere Ver-
den. Det vakte aandelig Liv i den
lutheriske Kirke giver Forsikring om,
at vi vil gøre vor Del. Vi har gi-
vet vore Sønner og vore Penge til
at vinde Krigen mod Tyskland. Vi
forpligter vore Mænd og vore Pen-
ge til Kampen for at freiste Ver-
den.“

Tyskernes Humanitetsfølelse

Det er en almindelig kendt Sag,
at Tyskerne flere Gange har sagt
at saa Fredsunderhandlinger i
Gang, og hver Gang har de brugt
det Argument, at de ønskede at
standse den grusomme Blodsud-
gydelse. Det var det samme Hovedar-
gument, den nye tyske Kansler
Prins Maximilian fornylig brugte
i sin Henvendelse til Præsident Wil-
son for at saa ham til at arbejde
hen imod Baabensforhold og Freds-
underhandlinger.

Det klinger saa human at ville
standse Krigen frugtfuld Blodsud-
gydelse; det er skiftet til at slaa an
hos det almindelige Folk; det gi-
ver — oversladt sig — Indtryk
af, at Tyskerne fremfor andre har
Humanitetsfølelse. Men „things are
not always what they seem to be.“

Lad os undersøge Tyskernes Hu-
manitetsfølelse en Smule.

Der kan ræsoneres angaaende
Aarsagen til Krigen Udbrud, men
een Ting kan der ikke ræsoneres
om, nemlig, at naar der bliver
Krig, saa bliver der Blodsudgyde-
lse og Ødelæggelse af Menne-
sker.

Alle vedkommende vidste, da det
traf op til Krig, at derom der blev
Krig, saa blev der Blodsudgydelse.
Hvad gjorde Tyskerne saa for
at afværge Krigen? Blodsudgyde-
lse? Ræsoner for øvrigt, som du vil,
saa er du nødt til at svare: Tysker-
ne gjorde absolut intet for at af-
værge Krigen, den gruelige Blods-
udgydelse.

Serbien tog et langt Skridt hen
imod at imødefomme Øst-ungarers
uretfærdige Ultimatum for faaledes
at undgaa Krig og Blodsudgydelse.
Rusland lod klart forstaa, at det
ikke ønskede Krig, men det var kun
i det Tilfælde, at dets Stamme-
venner, Serberne, blev angrebet,
at det vilde gribe til Vaaben.

Dg England eller Storbritanien
gjorde, hvad der stod i dets Magt
for at saa Mellemværende mellem
Øst- og Serbien afgjort ved Vold-
gift for faaledes at undgaa Krig.
Alle disse Ting ligger klar i Da-
gen for hele den civiliserede Ver-
den, men det ligger lige saa klart
i Dagen, at Tysklands Ledere ikke
vurte en Finger eller talte et Ord
for at afværge Krig og Blodsud-
gydelse — ikke at tale om, hvad de
gjorde for at der kunde blive Krig.
Men saa siden da?

Kviede Tyskerne sig ved at udgy-
de Blod, da de brød Belgiens Neu-
tralitet? Da de foretog det grusomme
Krigstog igennem Belgien, skæn-
dede dets Kvinder, dræbte eller lem-
lestedes dets Børn? Eller videre un-
der Togets Fortsættelse gennem
nordre Frankrig? Ikke et Muf hør-
tes da fra dem om at standse Blods-
udgydelsen.

Eller under deres Felttog gennem
Serbien? Eller under deres hitto
igennem Rumænien? Da gif Blods-
udgydelsen dem slet ikke til Hjer-
te.

Eller da de uden Varjel torpede-
rede „Lujitania“, den 7. Maj
1915, hvorved 1,154 Menneker —
Noncombatants, ikkefærdende —
mistede Livet, og siden under deres
ubegrænsede Underandskrig — hvor
var de deres Humanitetsfølelse?
Nej! og atter nej! Tyskerne faar
ikke et tantende Menneke, som har
lagt Mærke til deres Krigsbedrifter,
til at tro, at de nu er bleven be-
sjælede af menneskelige Følelser.
Hellerø væmmes man over det af-
skuelige Gylleri, en saadan Forestil-
ling ræber.

Om Tyskerne nu virkelig var
kommen til at grue for Blodsud-
gydelsen og for øvrigt over Krigen
Kædler og Ødelæggelser, saa gif
de først et langt Register af Synder
at angre og befende.

Sandheden i den Sag er, at saa
længe Tyskerne troede, at Blodsud-
gydelsen og Ødelæggelsen af andres
Liv og Ejendele og Land var til
deres Fordel, da truffede det dem
ikke det mindste. De lod ikke høre et
Muf om det.

Men naar de syntes at have tem-
melig gode Kort paa Haanden, og
der var Udgifter til, at det mulig-
vis kunde gaa til Agters for dem,
saa begyndte de at saa Følelse for
at standse Blodsudgydelsen.

I December 1916 foreslog Tysk-
land gennem en neutral Magt at
saa Fredsunderhandlinger i Gang.
Det var efter de Allieredes Somme-
Offensiv Sommeren forud og mens
Ruskerne endnu var ved Magten.
Men de gav ingen Fredsforingel-
ser.

Da doaledede de ved Tanten om
den Aand, der truede Europa, og
de søgte at lægge Skylden paa En-
tente-magterne for Krigen Fortjæ-
telse. Men da Entente-magterne
fremkom med deres Fordringer for
Fredsforing, saa blev der intet
af Underhandlinger.

Men da Tyskerne saa i Løbet af
1917 gif Ruskerne under Aalen og
gif sluttet Traktaten med Volkho-
vkerne i Brest-Litovsk, da forsvandt
Engelsken over Blodsudgydelsen
og Ødelæggelsen.

Dg sidste Foraar, i Marts Maa-
ned, begyndte Tyskerne atter med
frisk Mod og uden Samvittigheds-
nag at udgyde Blod i Strømme —
deres egne og andres Blod; men
hvad betød det, naar de blot kunde
høste Fordel deraf!

Men da Udgifter til Fordel be-
gyndte at forvinde som Laage for
Solen, saa begyndte Tyskerne atter
at saa Samvittighedsnag over den
grusomme Blodsudgydelse. Der
maatte forjages at saa Baabensfor-
hold og Fredsunderhandlinger, for
alle de Kort, de havde for Aanden,
var udspillet.

Men da de saa fornylig gennem
den nye Kansler ligefrem henvende-
de sig til Præsident Wilson for at
saa gjort Ende paa Blodsudgyde-
lsen og Ødelæggelsen — hvordan
opførte Tyskerne sig da?

Vi skal her anføre lidt fra et
Sjænidne lidt længere tilbage, da
Tyskerne sidst i Juli blide drevet
fra Chateau Thierry, Joseph H.
Odell, Specialkorrespondent til „The
Outlook“ i Frankrig.
„Huff“, skriver Mr. Odell, „at
dette ikke er „hearjay“ (Hætte);
jeg gif ind i Chateau Thierry i Sø-
lene paa den amerikanske Aaance
og saa Tingene med mine egne
Øjne.“

Enhver vandalistisk, humist, djæ-
velsk, skinnst Ting, som Menneker
kunde udsøe, havde disse Sumner
gjort i Chateau Thierry, lige fra
de forlod Ngen. Gaderne var be-
strøede med Borgeres private Ejen-
dele, fastet ud gennem Binderne.
Ethvert Bureau, enhver Chiffonier-
er Skuffe var tømt og Juddholdet øde-
lagt; i den bedre Klases Huse var
Malerier spolerede, Kinesvarer og
Porcelain var knust. Møbler var
flaaet itu eller forkrummede, Spej-
le var splintret i Tusinde Stykker,
ovs, osv. Kirken, der var storflaaet
nok til at være en Domkirke, var
ikke faaet. Dens Malerier, Altre
og Arkitektur var stammeligst mis-
handlede. Men slikt fortæller end
ikke Historien — den kan ikke for-
tælles for Folk, der har Sands for
det sømmelige — for Tyskerne har
de efterladt Tegne paa gyss og men-
tal Øbenitet i ethvert Hus, jeg
besøgte, og jeg var i Sne af dem.“

Det er godt og vel et Par Maa-
neder siden, men de har jo fortsat

med sig Vandalisme og Skadefryd
hele Tiden siden, naar de har set
sig nødt til at forlade Nger; Cam-
brai er den sidste, vi har læst om,
hvorledes de der har fortsat deres
Ødelæggelsesværk. Og det gør de
saamtidig med, at Kansleren sender
sin Note til Præsident Wilson og
giver Humanitetsfølelse som Grund
for sit og Tyskernes Fredsønske!
Nej, nej! Grusomhederne ligger
altfor nær ved Haanden til, at vi
skulde kunne glemme dem og tro
Tyskerne, naar de spiller humane.

The Lutheran Brotherhood
of America.

Alle, som læser vore Blade, ken-
der vist nok „Lutheran Brother-
hood“, som jo gør et stort Arbejde
rundt omkring i Soldaterlejrene
ved at opføre og vedligeholde Vg-
ninger til at holde Gudstjenester
og Ulyderholdning i for Soldaterne,
og hvor Soldaterne finder Værel-
ser, hvor de kan læse, skrive og un-
derholde hjerendte. Kort sagt —
Meningen med det alt sammen er,
at man vil lade Kirken med Ordet
og Saframenterne paa lutherisk Vis
følge vore Soldater i Tjenesten,
saa vidt muligt paa samme Maade,
som da de var hjemme. Og for nu
at saa en saa stærk Representation
som mulig af den lutheriske Kirke
overfor Regeringen, isager man i
hele den lutheriske Kirkes lokale Me-
nigheder at organisere „Brother-
hoods“, som jo for øvrigt ogsaa kan
optage forskellige Arbejdsagene til
Gaen og Velsignelse indenfor Me-
nigheden.

For at fremme dette Arbejde er
Formanden i hvert enkelt Kirkesam-
fund opfordret til at udpege en
„Membership Director“ i hvert
Samfund.

Da vor Formand, Pastor G. V.
Christiansen, for nogen Tid siden
opfordrede mig til at være „Mem-
bership Director“ i vort Samfund,
havde jeg lidt Betænelighed ved at
begynde paa Arbejdet, idet jeg
mente, at saadanne Foreninger i
lokale Menigheder mulig vilde for-
aarjage Misforstaaelse i Menig-
hedsarbejdet. Men ved nærmere Un-
dersøgelse af Sagen som jeg til det
Resultat, at vi absolut bør være med
til, at den lutheriske Kirke kan gøre
sig gældende over for Regeringen
i Uighed med „Young Mands Chri-
stian Association“ og „Knights of
Columbus“.

Da jeg den 25. Sept. var til Ste-
de ved et „Lutheran Brotherhood“
Styrelsesmøde i Des Moines, blev
det mig end mere klart, at vi —
jaavel som den øvrige lutheriske
Kirke her i Landet — bør stifte „Lu-
theran Brotherhoods“ i vore Me-
nigheder.

Der er allerede nu over 30 Lu-
theriske Kirkesamfund, i hvilke der
er organiseret „L. B. A.“ i de lo-
kale Menigheder. Den syvende Au-
gustana Synode har faaledes ikke
mindre end 25,000 Medlemmer.
Disse Foreninger af Mænd tilhø-
rende Menigheden vil jo ogsaa kun
være noget lignende som Kvinde-
foreningerne for Kvinders Bed-
kommende; og man kan jo organi-
sere for „war time“ alene, om man
ikke ønsker, at det skal være vedvæ-
rende, fønt jeg tror, at der nok
skal være Opgaver for saadanne
Foreninger ud over den Tid, Kri-
gen varer. Saadanne Opgaver skal
melde sig, uden at jeg behøver at
nævne dem her.

Bed Iowa Kreds Nærsmøde
vandt Sagen udtelt Bisald i Præ-
stsmødet; og følgende Forslag blev
vedtaget: „Iowa Kreds“ Præster
anmodes om at slutte sig til Luth-
eran Brotherhood of America“, og de
opfordres til at arbejde for dens
Udbredelse.“

Jeg har udsendt Cirkulære an-
gaaende Sagen til alle vort Sam-
funds Præster, og en Pamphlet in-
deholdende Spørgsmaal og Svar
med Henfyn til hele Sagen medføl-
ger.
Medlemsbidrag er 10 Cts. aar-
lig, og Indbetaling nu gælder for
Kalenderaaret 1919. Medlemsbi-
drag i samlet Sum for alle Med-
lemmer i hver Forening sendes pr.
Check, Draft, eller Money Order
til Kontoret i Des Moines, og
Rapport medfølgende sendt til mig
paa et bertill medfølgende Kort tilsendt
Præsterne i ovennævnte Brev.

Hvor den enkelte Præst, som har
mere end en Menighed og hvor man
maatte ønske at have to eller flere
Foreninger — ønsker flere Med-
lemskort, bedes han meddele mig
det, og jeg skal sende det ønskede
Antal.

Naar jeg modtager Rapport af
Medlemsantal, skal jeg sende en
„Luther Brotherhood Button“ for
hvert Medlem til en Adresse. Det-
te gælder dog kun for første Gang.
Naar der senere kommer enkelte ny
Medlemmer til, maa Porto (3 Cts.)
til forsendelse medfølge.

We have also individual Mem-
bership Cards as follows:

- 1. Memorial Membership \$1000.
2. Contributing Membership \$25.00.
3. Charter Membership \$5.00 and \$1.00 annually thereafter.
4. Military Membership 25 Cts. for duration of war.

These Memberships are ex-
plained on page 7 and 8 in the
pamphlet sent to the pastors. If
anyone wishes such a card I shall
cheerfully forward same on re-
quest.

Lad os tage fat snarest muligt og
søge at saa det størst mulige Antal
Medlemmer.

Værdelig Giffen.
J. Gertsen.

Præsident Wilsons Svar
paa Tysklands Freds-Note.

Washington, 14. Okt. — Præ-
sidentens Svar paa den tyske Freds-
note er som følger:

„Min Herre! Som Svar paa den
tyske Regerings Kommunikation, da-
teret den 12. ds. og leveret til mig
i Dag, har jeg den Ere at ammo-
de Dem om at overbringe følgende
Svar:

Den nærværende tyske Regerings
og en stor Majoritet af Rigsdagens
ubetingede Antagelse af de Fredsbe-
tingelser, som United States af
Amerikas Præsident udtale i sin
Tale til United States' Kongres
den 8. Jan., 1918, og i hans føl-
gende Taler referer digger Præsiden-
ten i at fremkomme med en aaben
og ligefrem Udtalelse af hans Af-
gørelse med Henfyn til den tyske
Regerings Kommunikation af Sde
og 12te Oktober 1918.

Det maa klart forstaaes, at Røn-
nings-Processen og Betingelserne
for en Baabensforhold er Sager,
som maa overlades til United States'
Regerings og de Allierede Regerin-
gers militære Raadgiveres Dom og
Raad, og Præsidenten føler det som
sin Pligt at sige, at United States'
Regering ikke kan gaa ind paa no-
get Arrangement, som ikke forud-
sætter absolut tilfredsstillende Sik-
kerhed og Garanti for Ophevel-
selsen af United States' og de Allie-
redes Hæres nuværende militære
Overlegenhed paa Slagmarken.

Han føler sig overbevist om, at
han trogt kan antage, at det ogsaa
vil blive de allierede Regeringers
Dom og Afgørelse.
Præsidenten føler, at det ogsaa
er hans Pligt at tilføje, at hjer-
ken United States' Regering, hel-
ler ikke — det er han ganske sikker
paa — de Regeringer, med hvilke
U. S. Regering er associeret som
krisistidsvende, vil gaa ind paa at
overøve en Baabensforhold, saa læn-
ge Tysklands bevabnede Styrker fort-
sætter deres ulovlige og uhumane
Praktis, som de vedblivende fremt-
ur i.

Paa selve den Tid, da den tyske
Regering nærmeste sig United States'
Regering med Forslag om Fred,
er dens Undervandsbaade i Jærd-
med at sænke Passager-Skibe paa
Spen og ikke blot Skibe, men selve
Maadene, i hvilke Passagerer og Be-
tjening søger at finde Vej til Red-
ning; og under deres nærværende
taungne Tilbagetog fra Nlandern og
Frankrig forfølger de tyske Armeer
deres Hærs af saad Ødelæggelse,
hvilket stedse har været betragtet som
en direkte Overtrædelse af Regler-
ne for civiliseret Krigsførelse og
dens Praktis. Nyer og Landsbyer
om de ikke er ødelagt, er ikke blot
plyndrede for, hvad var i dem,
men selve deres Indbyggere er bort-
ført. Nationerne, som er associerede
imod Tyskland, kan ikke ventes at bli-
ve enige om Baabensforhold, medens
umenneskelige Sandlinger, Plyndrin-
ger og Ødelæggelser fortsættes, hvad

de med Rette ser paa med Oru og
brændende Hjerter.

Det er ogsaa nødvendigt for at
der ingen Mulighed skal være for
Misforstaaelse, at Præsidenten me-
get alvorligt henleder den tyske Re-
gerings Opmærksomhed paa Spro-
get og den klare Henfyn med en
af de Fredsforingelser, som den ty-
ske Regering nu har vedtaget. Den
indeholdes i den Tale, som Præ-
sidenten holdt i Mount Vernon sidste
4. Juli.

Den Lød som følger: „Ødelægge-
lsen af enhver vilkårlig Magt hjer-
omhelst, der færffilt, hemmeligt og
efter eget Valg kan forstyrre Ver-
dens Fred; eller, om den ikke frakts
kan ødelægges, den reduceres til U-
formuenhed.“

Den Magt, der hidtil har kontrol-
leret den tyske Nation, er af den
bestrøene Slags. Det ligger inden
for den tyske Nations Magt at for-
andre den. Præsidentens Ord, som
jagt er anført, udgør naturligt en
Kondition, der maa gaa forud for
Fred, derjom Fred skal tilvejebrin-
ges af det tyske Folk selv. Præ-
sidenten føler sig bunden til at sige,
at hele Fredsprocessen efter hans
Søn beror paa det Garantis Be-
stemthed og tilfredsstillende Karak-
ter, der kan gives i denne fundamen-
tale Sag. Det er umuligaaeligt, at
de Regeringer, der er associerede i-
mod Tyskland, maa vide uden Spor
af Tvivl, hvem de har med at gøre.

Præsidenten vil give Nitrig og
Ungarns kongelige og kejserlige Re-
gering et særffilt Svar.

Modtag, min Herre! formet For-
sifring om min høje Konfideration.
Robert Lansing.

Mr. Frederic Aederlin, Charge
d' affairs, ad interim, in charge
of German interests in the United
States.

Adresseforandring.

Past. A. Nielsen, Østfosh, Wis.,
fra 70 Baldwin St., til 325 Jef-
ferfon Ave.

Diamantbryllup i Oregon,
Wisconsin.

Det vil interessere Venner af de
to gamle paa ovenstaaende Billeder
at høre, at de opnaaede at holde
Diamant Bryllup sammen, en Be-
givenhed, som vist sjældent finder
Sted.

Om Eftermiddagen den 9. Okt.
faaledes Børn, Børnebørn og Bør-
nebørnsbørn, samt Venner og hele
Menigheden med Peter Kruse Mas-
musien og Sustru Maren i den
danske lutheriske Kirke, hvor Dia-
mant Brudeparret igen besøgte Ane
for Herrens Alter i deres Fædres
Kirke som for 60 Aa siden, da Her-
rens Velsignelse blev lagt over de-
res Ugtetkab, men denne Gang for
at modtage den hellige Nadvere.
Underetegnede talte ud fra Ef. 57,
15 — 19 og lagde særlig Vægt
paa, at naar Herren indbyder os
for at deltagelige os i Frelsen,
er det ikke paa Grund af vor For-
tjeneste, men paa Grund af sin
egen Kærlighed til os. For at han
kan tage Vægt hos os, maa vi
stille os i det rette Forhold til ham
— Sandhedens D. v. f. Syneser-
vendelens og Bekendelses Forhold.
Efter Skriftetalen og Aflyngelsen
af Salmen: „Det er saa undigt at
følges ad, etc., mindedes de gamle
om Guds Naade, der saa rigeligt
var bleven dem til Del i deres lan-
ge Liv. Den sjerte Guds Naade er
den, at tjene Herren og ligefom
gamle Simeon at søge ham i hans
Tempel, samt at favne Frelseren
med Troens Arme, da opnaaes det
bedste i Livet, og Livets Aften bli-
ver lys og fredfyldt.

Venner havde smykket Kirken me-
get smagfuldt med det salmede Løv
samt de sidde Giterarsblomster.
Da den gamle Masmussen paa sine
Krykker og gamle Vedtømmer for
uden Krykker, men blind, blev led-
tet ved Venner ind i det faaledes
smykkede Guds Hus, afgav det hele
et saa harmonisk Billede, at man-
gethaande Stemning brød frem
hos en, og hvor kunde man ved
Synet af den gamle Mand med

* Vi har ventet paa dette Billede,
lige til Bladet gaar i Pressen,
men forgæves. Red.